

Tale ved genindvielsen af Thyregod kirke

I dag her ved genindvielsen af Thyregod kirke vil jeg indledningsvist læse den hellige lektie til tredje søndag i advent, teksten til imorgen. Profeten Esajas skriver her:

Trøst mit folk, trøst det! siger jeres Gud. Tal til Jerusalems hjerte, råb til hende, at hendes hoveri er til ende, at hendes skyld er betalt; for af Herrens hånd har hun fået dobbelt straf for alle sine synder. Der er en, der råber: Ban Herrens vej i ørkenen, jævn en vej for vor Gud i det øde land. Hver dal skal hæves, hvert bjerg og hver høj skal sænkes, klippeland skal blive til slette og bakkeland til dal; Herrens herlighed skal åbenbares, og alle mennesker skal se den. Herren selv har talt. Der var en, der sagde: »Råb!« Og jeg svarede: »Hvad skal jeg råbe?« »Alle mennesker er som græs, al deres herlighed som markens blomster. Græsset tørrer ind, blomsterne visner, når Herrens ånde blæser over dem. Ja, folket er græs! Græsset tørrer ind, blomsterne visner, men vor Guds ord forbliver til evig tid.« Es 40,1-8

At mennesket er som græs, også det får vi at høre her i kirken. Her i kirken får vi i det hele taget ord for det, vi er, og vi får her aldrig lov til at glemme, hvem vi er.

Det, som er hovedsagen, er dog, at vi i kirken henter og får trøst, og her får at høre, at vi er Guds elskede børn.

”Trøst mit folk, trøst det”, siger Gud i læsningen hos profeten Esajas. Og sådan er det sket her i Thyregod kirke gennem mange hundrede år. Mennesker er kommet her til kirke, har her fundet trøst og glæde i Guds ord. Her er sognets beboere blevet døbt og konfirmeret, viet og begravet her fra kirken.

Ønsket er, at det også fortsat må være sådan. Og at trøst og glæde bliver forkyndt i dette hus.

Guds ord, og budskabet er det samme, men tiderne forandrer sig, og hver tid sætter også sine spor i dette rum.

Vi har talt om det på de besøg, jeg har været på her i kirken, inden renoveringen begyndte, og jeg ved, at det også er noget, der har ligget jer i menighedsrådet på sinde, at skabe de fornødne forandringer her i rummet og i udtrykket, så sognets beboere også fremover vil kunne finde glæde ved at komme her, glæde ved at være herinde og lytte til evangeliet.

Jeg holder uendelig meget af vores gamle kirker, og det forhold, at vi her netop i Thyregod finder rige spor af forskellige tider, har ikke gjort opgaven mindre med at få denne renovering og fornyelse af kirken realiseret.

Det er en stor og vigtig opgave at balancere mellem at bevare det umistelige af de historiske genstande samtidigt med, at der bliver plads til nyt. Det er ikke foregået uden sværds slag, men sådan må det også være, når man holder af kirken.

Her i Thyregod er der brug for et kirkerum, som kan fungere nu og her, og som menigheden glad kommer til, og samtidigt er der en arv at passe på og værne om. En historie, som her er meget rig.

Jeg glæder mig over resultatet og håber og ønsker, at I flittigt vil bruge kirken og I netop her også fortsat vil finde trøst og håb i livet. Rammerne er her, så brug dem:

lad os bede

levende Gud,

du som bor i himlen,

op på alle steder på jorden

hvor vi samles i dit navn

Hør vores bøn,

og lad dine øjne være åbne

for Thyregod kirke, som vi nu genidvier udaf.

Vi takker dig for den lykke det er

at leve under din velsignelse.

Og vi beder dig lægge din søns visdom i alt det

som sker i dette rum.

Lad din ånd give hjerte til salmesangen

som fra i dag igen fylder kirken.

Lykkelige er de mennesker, der lever, hvor du er nær.

Amen